

Înot prin cuvinte

Maresalmusca

Înotam prin talazurile de cuvinte pe care mi le-ai spus vreodată,
cele sărate ținându-mă la suprafață,
făcând pescărușii să scuipe bucățile
de carne sărată pe care mi le smulgeau,
forțându-mă să îmi doresc să alunec
spre străfundul cuvintelor dulci și limpezi|
într-un înec infinit.

De când înot prin tine
o insulă mi-a crescut pe spate
iar de atunci, pescărușii
îmi scupă bucățile de carne acolo
întrupându-mă într-un naufragiat diform.
Fiecare parte a noului meu trup
este un cuvânt al tău, de fapt,
fiecare mână ce mi-a fost lipită
este cuvântul mână rostit de tine
când mi-ai întins-o, îndemnându-mă să intrăm în mare,
fiecare nou deget este, de fapt,
cuvântul deget șoptit de tine
când mi-l mușcai să simți gustul sărat al mării,|
fiecare ochi nu este altceva decât
cuvântul ochi prin care am mai înotat
când am încercat prima dată gândul înecului,
fiecare inimă adusă în mine
fiind ultimul cuvânt pe care l-am atins
pe fundul mării cu călcâiele,
un cuvânt mâlos ce bate în ritmul
aripilor de pescăruși
ce-mi tot aduc cuvinte să mă întrupeze.